

Psalmus

Dostis fratres et sepissime audistis in euāgelio dominū dicere: Sinite pueros venire ad me; talium est ēm̄ regnū celorū: Et iterū: Si quis nō receperit regnū dci sicut puer: nō in trabit in il lud: et multis alijs locis dominus de⁹ noſter singulare humilitatis exemplū: superbiā veteris hominis ad innouandā humiſter vitam similitudine puerilis etatis accusat. Quapropter carissimi cū cātare audis in psalmis: laudate pueri dñm: ne arbitremini ad vos istam exhortationē non pertinere: qz iam corporis puericiā supgresſi: vel iuuenili decoro virescitis: vel senili honore canescitis. Omnib⁹ ēm̄ vobis dicit Apłs: Nolite effici pueri sensibus: sed malicia paruuli estote: vt mētibus pfectiſtis. Qua malicia maxime nisi supbia. Ipſa ēm̄ de vana granditate psumens nō ſinit hoīem ambulare p artam viā: et intrare p angustā portā. Pueri autē facile intrant p angustā portā: et ideo nēo niſi vt puer intrat in regnū celorū. Quid autē supbie malicia deterius que ppositū nō vult babere nec deū: Nā scriptū est: Initū supbie hominis apostatare a deo. Hanc se aduersus pcepta diuina tumidis ceruicibus erigente et suavi iugo dñi resistentez: deſcite: frāgite: cōminuite atqz cōsumite. Et

Expositio psalmi.

Laude pueri dominū: laude nome dñi. Illa ēm̄ pſtrata et extincta: Ex ore infantū et lacrentiū pſicitur laus: illa oppresa atqz deleta: Qui gloria in dño glorieſt. Nō cantat ista qui ſe magnos putat: nō cantant ista q cognoscētes deū: nō ſicut deū glorificaueſt: aut gratias egerūt: Se laudat illi non deū: Nō ēm̄ pueri ſunt: nome ſuū potius p dicare volunt: et nō laudat nome dñi. Ita q̄ euanuerūt in cogitatiōib⁹ ſuis: et obſcuratū est insipiens cor cor: et dicētes ſe eſſe ſapiētes: ſtulti facti ſunt. Voluerunt latiſſime nome ſuū et altissime diffamari: cito ipſi in angustias tranſituri. Beū decet: dñm noſtri decet: et ſemp et vſqz pdicari. Semper q̄ dicitur. **N**it nome dñi bene dictū ex hoc et vſqz in ſeculū. Vbiqz predicitur. **A** ſolis ortu vſqz ad oceſum: laude nome dñi. Querat ex me alijs puerorū ſanctorū laudantiū nome dñi: et dicat mihi: Ecce vſqz in ſeculuz accipio vſqz in eternū. Lur autē ex h: et non ante hoc: et ante oia ſecula ſit nome dñi be-

Allaſa.
laudabilē.

CXII

neditū: Respondebo quilo qui nō p̄macif qrit. Vobis dicit pueri dñci vobis dicitur: Laudate nomē domini: ſit nomen dñi benedictū. Sit a vobis nomē dñi bñdictū: ex hoc vtiqz ex quo vobis dicit: In cipitis enī laudare: ſed ſine fine laudate. Ex hoc ergo et vſqz in ſeculū ſine fine laudate. Ne dicatis: incipimus quidē laudare dñm: qz pueri ſumus: ſed cuz creuerim⁹ magniqz fuerim⁹ nosipos laudabim⁹. Nō ſic pueri: nō ſic: Propterea dīc dñs p Eſaiam: Ego ſum et vſqz dū ſenectatis ego ſū: Ille ſp laudādus eſt qui eſt. Laudate pueri dñm ex h. Laudate ſenes vſqz i ſeculū: qz ſenectus v̄ra albescet quidē canis ſapientie: ſed non carnis vetuſtate marcescet. Aut qm̄ hoc loco hūilitatē potius videt ſi gniſicare puericia: cui ūria eſt vana et vafa ſupbie magnitudo: et iō dñm nō niſi pueri laudat: qz ſupbi eū laudare nō norūt. Sit ſenectus v̄ra puerilis: ſit puericia ſenilis: id eſt ut nec ſapia v̄ra ſit cu ſupbia: nec huſilitas ſine ſapiētia: ut laudetis dñm ex h et vſqz in ſeculū. Quacunqz autē in pauliſſtis ecclia christi diffundit: Laudate nome dñi: hoc ē em̄: A ſol̄ ortu vſqz ad occaſiū: laudate nome dñi. **E**xcelſus ſupdeſ ḡetes dñs: H̄etē hoīes ſūt. Quid mirū ſi ſup hoīes excelſus eſt dñs: Illi ſup ſe excelſos q̄ ſe colūt oculis videt in celo fulgere ſolē: et lunā: et ſtellā: cui creature ſeruſit deſerētes creatorē dñm. Et nō ſolū ex celsus ſup oēs gentes dñs: verū enī! **H**u per celos gl̄ia ei⁹. Leli ſup ſe ſuſcipiūt eū: et hūiles eū ſecum habet pſtituti carne in ſtra celū: qz illo nō colūt celū. **Q**uis em̄: ſicut dñs de⁹ noſter q̄ in alti haabitat: et hūilia respicit: Quisqz putaret qđ in altis celis habitat: vñ hūilia terre na respiciat. Sed hūilia respicit. **I**n celo et in terra: In quib⁹ ḡ altis habitat vñ humilia respiciat in celo et in terra: An in quib⁹ altis habitat etiā ipſa humilia respicit: Sic em̄ exaltat hūiles: ut nō faciat ſupbos. Itaqz et in altis habitat q̄ exaltat: ſaſitqz ſibi eos celū: h̄ eſt ſedē ſuam: et eos tñ nō ſupbos: h̄ ſqz ſubditos. Intuēdo etiā in ipso celo hūilia respicit in quib⁹ excelſis habitat. Spū ſem̄ p Eſaiā ita loquit: Hec dicit altissim⁹ in excelſis habitā in eternū nome eius dñs altissim⁹ in sanctis requiē habēbēs. Exposuit qđ dixerit in excelſis habitās. Hoc em̄ plen⁹ elocut⁹: in sanctis inqz requiē habēbēs. H̄ q̄ ſunt ſancti: nō ſi hūiles

Psalmus

q̄ pueri laudat dñm: Itaq̄ adiūgit et pusil
lanimis dās magnanimitatē: et dās vītā q̄
in hūilitate cordis s̄. In qb̄ sc̄is req̄bz b̄z
bis pusillanis dat magnanitatē. Bās vī
q̄ magnanimitatē excelsos fac̄: i qb̄ req̄bz
habēs in excelsis habitat. Sz q̄ pusillanis
dat magnanimitatē: eadē excelsa i qb̄ ha
bitat hūilia respicit. Sz hūilia inq̄t respicit
in celo et in terra. Excitauit nos etiā q̄rere:
vtrū eadē in celo q̄ in terra: an alia in celo
alia in terra hūilia respiciat dñs de⁹ noster.
Si en̄ eadē video quēadmodū hoc intel
ligā fīm Aplī dicentē: In carne abulātes
nō fīm carnē militamus. Arma em̄ militie
noſtre nō carnalia: sed potētia deo. Utī ḡ
potētia: niſi q̄ spiritualia: Lū itaq̄ Apls
et in carne ambulet: et sp̄zialiter militet: non
mirū si hūilitas ei⁹ et in celo respicit ppter
spiritus libertatem: et in terra propter cor
poris seruitutē. Idez q̄ppe alio loco dicit:
M̄ra em̄ pueratio in celis est. Ipse itē di
cit: optimū sibi esse dissolui: et esse cū chri
sto: manere aut̄ in carne necessariū inquit
pter vos. Proinde q̄squis intelligit et co
uersationē aplī in celis: et in carne mansio
nē in terris: s̄l oportet intelligat dñm deuz
noſtrū in excelsis sancti habitantē: quēad
modū tñ eosdē sc̄tōs hūiles sibi et in celo re
spiciat: qm̄ q̄ sursum sūt sapiūt q̄ spe resur
rexerūt cū christo: et in terra: qm̄ nōdū solu
ti sunt carnis vinclo: vt ex tota vita sua pos
sint esse cū christo. Si vero alia dñs de⁹ no
ster humilia respicit in celo: et alia in terra:
credo qđ in celo lā respicit quos vocauit et
habitat in eis: in terra autē respicit q̄s vo
cat et habitet in eis. Istos em̄ possidet cele
stia cogitātes: illos excitat terrena somniā
tes. Sed q̄ difficile obtinem⁹: vt possint et
ipſi iam hūiles dici qui nondū suauit iugo
dñi pia colla iunxerunt: q̄n̄quidē humilia
isto loco vt sanctā eccliam intelligam⁹ per
totū textū psalmi diuine admonēt littere.
Est ali⁹ et intellect⁹ quē mecum caritas v̄a p̄si
deret. Celos nunc significari arbitror eos
q̄ sedebunt super duodecimi thronos et cū
domino iudicabunt: terre autē nomine ce
terā multitudinem benedictoru⁹ qui consti
tuēt ad dexterā: vt q̄ opera misericordie
collaudati recipiātur ab eis in tabernacu
la eterna: quos amicos sibi de māmona in
iūitati in huius vite mortalitate fecerūt:
Eis quippe dicit Apostol⁹: Si nos vobis
spiritualia seminaūim⁹: magnū est si vestrā
carnalia metam⁹: Quibus his verbis dici

CXII

pōt. Si nos vob̄ celestia seminaūim⁹: ma
gnū est si terrena vestrā metam⁹: In celo ḡ
respicit celestia seminātes: in terra aut̄ ter
rena reddentes: tñ humiles et hos et illos.
Hūilia. n. respicit in celo et in terra: quia
meminerūt vtrīq̄ qđ fuerint p̄ suam mal
iciā: quid facti sūt p̄ dñi gratiam. Necq̄ em̄
illis tantum dicit vas electionis: Fūistis
em̄ aliquā nenebre: nunc aut̄ lux in dñio. Et
iterū: Gratia salvi facti estis p̄ fidēz: et hoc
nō ex vobis sed dei donū est: nō ex opib⁹:
ne forte q̄s extollatur: sed etiā sc̄ipsum ad
iungit p̄sequēter dices: Illius em̄ sum⁹ fi
gmentū creati in operib⁹ bonis. Dicit etiā
fōrsum de se et ip̄sis qui respiciuntur in ce
lo. Fūim⁹ em̄ inquit et nos naturaliter filij
ire: sicut et ceteri. Et iterū: Fūim⁹ em̄ et nos
inquit stulti aliquā et increduli: errātes: serui
entes desiderijs et voluptatib⁹ varijs: in ma
licia et inuidia agentes abominabiles: in
uicē odio habētes. Lū autē benignitas et
hūanitas illuxit saluatoris domini nostri:
nō ex operibus iusticie que fecimus nos:
sed fīm suam misericordiā saluos nos fecit
per lauacrum regenerationis. Ecce humi
ilia que respiciunt in celo: spirituales em̄
sunt et omnia iudicant: sed tñ humiles ne
deiecti iudicētur. Quid de sc̄ipso singula
riter: Nōne talia sunt que commemorat:
Qui non sum inquit idoneus vocari apo
stolus: q̄ p̄secutus sum ecclesiam dei: sed
misericordiaz consecutus sum: q̄ ignorās
feci in incredulitate. Beniq̄ post istos ver
sus quibus ait in psalmo spiritus: Quis si
cut dñs deus noster qui in altis habitat: et
humilia respicit in celo et in terra: volēs do
cere nos quare in celo humilia cū iam spi
rituales magni: et iudicarijs sedib⁹ digni
tali significētur eloquio: Subiecit statim.

^tQui erigit a terra inopem: et de
stercore exaltat paupere. Et col
locet eu cū principibus: cū prin
cipibus populi sui. Nō itaq̄ dedignen
tur esse hūilia capita excelsorū sub dextera
domini. Quis em̄ collocetur fidelis dñi
ce pecunie dispensator cū principibus po
puli dei: quis sessurus sit in duodecim se
dibus: et angelos quoq̄ iudicatur: a ter
ra tamen inops erigitur: et de stercore pau
per exaltatur. Un forte nō est exaltat⁹ de
stercore qui seruebat desiderijs et volupta
tibus varijs: Sed forte cū ista iaz diceret:
nō erat inops: nō erat paupr. Quid ergo
adhuc ingemiscit grauatus: habitaculum

^tIlla Ira.
^tSuscitās.
^terigens.

3 Psalms

qđ de celo est superindui cupiens? **L**ur ne forte se extolla: colaphizat?: et subdit ange lo satiane stimulo carnis sue. **A**ltus est qđ dem habitat in se dñō: et habēs eū spiritū qui scrutaſ oia: etiā altitudineſ dei. Itaqz in celo est: sed in celo dñs hūilia respicit. **Q**uid ḡ fratres: Si iam audiuium hūilia q̄ in celo sunt exaltata de stercore vt cuſ p̄pli collocarent principib?: nihil ne p̄sequēter audiuiimus de hūilibus que in terra respi cit dñs: **P**auciores eīm sunt illi amici iudi caturi cū dñō: plures aut̄ isti quos recipiunt in tabernacula eterna. **Q**uis eīm tota frumenti massa in cōpaciōe scūcte palee pan cos habere videat: p s: tñ p̄siderata copi osa est. **M**ulti eīm filij deserte magis q̄ ei q̄ habet virū. **M**ulti filij ei p̄ gratiā q̄ in se nectute cōcepit: q̄ ei q̄ ab ineūte etate legl ynculo maritata est. **E**t ego quidē dico in senectute p̄cepit: et intuēs Sarā matrē no strā in vno Iſaac p̄ oēs gentes matrē fide liū: **Q**ue aut̄ p̄sona ē apud Eſaiazvidete: q̄si oīno nō matris: nec ei q̄ p̄cepit aliquē: et tñ qd ei dicit: **B**icent inq̄t in aurib⁹ tuis filij tui quos amiseras: angustia nobis est in illo loco. Facite itaqz nobis et nūc locuz in quo cōmoremur. **T**u vero dices in cor de tuo: **Q**uis gnāuit mibi istos cū sciā me esse sine filijs etiudā: **Q**uis ḡ istos educa uit mibi: **E**go eīm derelicta fui sola: hi autē mibi vbi erāt: **E**x ea ḡ pte ista dicit ecclā: qua videt nihil parere in isti turbis q̄ nō di miserūt oia sua vt seqrent dñm: et federent sup duodecim thronos. **S**z q̄ multi in ea dē turba faciētes sibi amicos de māmona iniqtatis p̄ opa miscōdie ad dexterā stabūt: **N**ō solū ḡ erigit d̄ stercore quē collocet cū principib⁹ p̄pli sui: **S**z etiā **H**abitare facit sterile in domo: matrē filiorū letatē. **Q**ui in altis habitat: et hūilia respi cit in celo et in terra: semē Abraā sicut stellas celi sanctitatē sublimē in supnis sedib⁹ collocatā: et sicui barenā in ora maris mise ricordem: atqz innumerā multitudinē a su nistris fluctibus atqz amaritudine impia segregatam.

Alfa.
tEu.

Sermo primus: de prima parte psalmi.

Incipit L. Fact. de ps. cxliii.

Prefatio.

Ecim⁹ q̄des nouissi

dilectissimi fratres:

bro Erodi:płm us

την ιδιότηταν της εγγραφής μετά την

Digitized by srujanika@gmail.com

For more information about the study, please contact Dr. Michael J. Hwang at (310) 794-3000 or via email at mhwang@ucla.edu.

CXIII

maris trāsisse p siccū: lordanē qz fluuiis cū
q eū in terrā, pmissionis intrarēt tactū pedi
bus sacerdotū arcā dñi portatiū stetisse de
sup infrenato lapsu: ab inferiore aut pte de
fluxisse q currebat in mare: donec in sicco
stātibus sacerdotib⁹ trāsiret pp̄lus vniuer-
sus. Rouim⁹ h: nec tñ arbitrii nos opor-
tet in hoc psalmo: cui nūc Alleluia pro-
nūciato cantatoqz r̄sidimus: id agere sp̄m
sanctū: vt p̄terita illa gesta recolentes: ne
quaqz futura talia cogitemus. Illa em si-
cut dicit Ap̄lus in figura cōtingebat illis:
Scripta sunt autē ad correctionē nostra;
in quos finis seculoꝝ obuenit. Lū igit au-
dimus in psalmo.

Expositio eiusdem partis.
Hexitu isrl de egypto: domus Jacob de pplo barba-
ro. facta est iudea scifica-
tio ei⁹: israel p̄tās ei⁹. **C**lare vi-
dit et fugit iordanis puerus estre-
trorsū. Ne arbitremi nobis narrat pter-
ta: sed poti⁹ futura pdici. Quia illa q̄z mi-
racula cū in illo polo fieret: p̄sentia q̄dem:
sed nō sine futuroz significatōe gerebant.
Jōq̄ ut ostēderet q̄ psallēdo ista predica-
bat: eadē se verbis agē q̄ illis figuris age-
bank: uno eodēq̄ spū opante: et illa facta:
et hec dicta sūt: vt id qđ in fine seculoz ma-
nifestādū reseruabat: figuris rerū atq; ver-
borū p̄currētibus nūciaret: nō oīno ea di-
xit q̄ ibi gesta sunt: sed alif quedā q̄ illic le-
cta didicim⁹. Ne vero putaret trāfacta re-
colere: poti⁹ q̄ vētura pdicē: **P**rimo enim
iordanē ipm nō reuersū esse retrorsum: sed
stetiisse legim⁹ ab ea pte q̄ aq̄ desup influe-
bāt: cū plūs ille trāsiret. **S**einde gestētes
mōtes collesq; nō legim⁹: q̄ sic addidit vt
etia oīa ista repeteret. **M**ā cū dixisset: **A**ha
revidit et fugit: iordanis puerus ē retrorsū:
cōtexuit: **M**ōtes gestierūt velut
arietes: et colles velut agni oīiūz.
Eadēq̄ rursus infrogat: **Q**uid ē tibi
mare qđ fugisti: et tu iordanis quia
puerus es retrorsū: **M**ōtes q̄re
gestisti velut arietes: et colles ve-
lut agni oīiū. Attēdam⁹ q̄ quid admo-
neamur: **Q**uiā et illa facta figure n̄rēsue-
runt: et h̄ dicta vt nos ipsos recognoscam⁹
hortant. **S**i enī gratiā dei q̄ data ē nobis
firme corde retinem⁹: nos sum⁹ israel semē
Abrae: Nob̄ dīc Apls: Ergo semē abrae
estis: qr̄ sicut alio loco dicit: Nō in circūci-
sione: sed in p̄putio deputata est Abraeſi.